

Nieuwe fase

Ondanks de vele alarmerende berichten in de media over diverse gloom and doom-scenario's, variërend van een totale ineenstorting van de financiële markten tot een stijging van de zeespiegel met zo'n metertje of twaalf, ben ik een optimist. Niet dat ik ernstige wereldproblemen onderschat of bagatelliseer, integendeel. Maar ik weet wel dat ze vaak wat overdreven worden. Een sensationeel bericht verkoopt nu eenmaal beter dan een genuanceerder, saai bericht. Maar ik denk dat mijn optimisme vooral wordt veroorzaakt doordat ik altijd naar oplossingen kijk in plaats van alleen maar naar de problemen. Neem nou de CO₂-uitstoot. We weten inmiddels allemaal dat die wordt veroorzaakt door de verbranding van fossiele brandstoffen. Nare bijkomstigheid: die brandstoffen worden steeds schaarser waardoor de prijs van olie en benzine omhoog giert. Je tank volgooien met benzine of diesel begint zo langzamerhand een behoorlijk traumatische ervaring te worden. Veel echtelijke ruzies over huishoudbudgetten en dreigende echtscheidingen beginnen tegenwoordig bij de pomp!

Het goede nieuws is dat alternatieve en duurzame brandstoffen nu op grote schaal geproduceerd kunnen worden, en dat het technologisch en economisch haalbaar is. Het is een feit dat we eigenlijk voortdurend worden ondergedompeld in een oceaan van energie. Wetenschappers hebben berekend dat de hoeveelheid zonne-energie die de aarde elke minuut bereikt, meer is dan de totale hoeveelheid energie die de mensheid per jaar consumeert! De afgelopen twintig jaar hebben

we de slimme technologieën ontwikkeld waarmee die onvoorstelbare hoeveelheid zonne-energie kan worden omgezet in voor ons bruikbare energie, bijvoorbeeld via de wind, biomassa en zonlicht zelf. Bovendien weten we inmiddels dat het praktische en technisch haalbare potentieel van duurzame energie achttien keer groter is dan de 471 Exajoule (471 EJ is 471.000.000.000.000.000 Joule, veel dus) die we nu jaarlijks met z'n allen aan energie verbruiken.

Er zal nog wel hard gewerkt en fors geïnvesteerd moeten worden, willen we op mondiale schaal kunnen overstappen op duurzame energie. Maar aan de andere kant geven we nu jaarlijks ook gemiddeld 6.000 miljard dollar uit aan olie, gas en kolen. En veel van dat geld eindigt in de schatkist van niet altijd even prettige regimes. Als we zouden investeren in onze eigen energievoorziening, dan komen die investeringen weer bij ons terug. Kortom, dan gooien we geen geld weg.

Er zijn nog andere, veel simpeler dingen die we kunnen doen om de stijging van de zeespiegel een halt toe te roepen. Als we bijvoorbeeld één dag per week geen vlees zouden eten, heeft dat een enorme positieve impact op onze broeikasgashuishouding. Volgens de wetenschap is de intensieve veehouderij - met name de vleesproductie - verantwoordelijk voor 18% van de uitstoot van broeikasgassen, zoals CO₂ en methaan. Dat terwijl de wereldwijde transportsector, inclusief alle auto's, treinen, schepen en vliegtuigen, verantwoordelijk is voor 'slechts' 13%. Recentelijk is daar een indrukwekkende docu-

mentaire over gemaakt, 'Meat the Truth' (www.meatthetruth.nl), die iedereen zou moeten zien. Volgens mij zouden we dus heel veel zaken zelf kunnen beïnvloeden. In wezen zitten we in een nieuwe fase van de industriële revolutie, die de mensheid 250 jaar geleden in werking zette. Een nieuwe fase waarin technologie en industrie in dienst komen te staan van mens en milieu in plaats van andersom!

